நல்லாசிரியன்

உபாத்தியாயர்கட் கெனவே உலவிவரும்

மாதாந்தச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை

வயது 13 | 1917ஞ அக்டோபர்மீ | மாதம் 5

A TALE IN TAMIL VERSE

நாயினுங் கடையேன்

I. முக்குறும் பெறிந்து மனநிலை கண்ட
முதல்வனே முனிவர்நா யகனே
இக்கணம் பற்பன் முறைவலம் வந்தே
இழிதகை யுற்றிவ ணெய்தும்
குக்கலைப் பரவி யிருகரங் கூப்பிக்
குலவிட நின்றனி ரென்னே
மக்களுண் மிக்க மாதவத் தவரோர்
மாவினை வணங்கலு மரபோ.

2. என்றொரு நாளை வணங்கியே நின்ற
இருமறைத் தலைவனை யெய்தி
நன்றிசேர் நகர மானிடர் சில்லோர்
நவின்றனர் முனிவரர் நாதன்
கன்றிய கருத்தாற் குக்கலென் றிதனைக்
கழறினீர் பண்பினைக் கருதீர்
ஒன்றிய வருளா னிறையவன் படைத்த
உயிர்களு ளீதுமொன் றன்றே.

3. இறையவன் படைப்பி லெய்திய வுயிர்க்குள்
எற்றிழி வென்பது முண்டோ
குறையுறு மியல்பின் மானிட ரேயிக்
கொள்கையாற் குறையுறு கின்றார்
நிறையுறு மான்ற கருணையே யுருவாம்
நிமலனுக் கோரமு முண்டோ
கறையுறு மனத்தான் மானிட ரேயிக்
கதிக்கெலாங் காரண மாவர்.

4. எவ்வகை யுபிரு மிறையவன் படைப்பின்
இயல்பினை மாறிடா திருந்து
ஒவ்விய வகையிற் றம்முயி ரோம்ப
உற்றநன் னெறியினை யுணர்ந்து
செவ்விசேர் கால முறையினுக் கேற்பச்
செய்கையும் வேறுறத் திகழ்ந்து
திவ்விய ஞான நாயகற் கணித்தாத்
திகழ்தர விளங்குவ வன்றே.

5. உணவெலா மியற்கை யுணவதே கொண்ட
உடையெலா மியற்கை யினுடையே
வணமெலா மியற்கை வண்ணமே நாளை
வருவதும் சென்றதும் கருதும்
எணமெலா மின்றிக் கண்டதை யுண்டே
எற்றிழி வின்றியே வாழும்
குணமெலாங் கொண்ட மாந்தரே நாமிக்
கொள்கையை யடைந்த னங்கொல்லோ

6. மானிட ருண்ணும் உணவெலாம் செயற்கை
மற்றவ ருடையெலாம் செயற்கை
மானிட ரெய்து முணர்வெலாம் செயற்கை
வகையுறு செயலெலாம் செயற்கை
மானிடர் கொள்ளும் கொள்கைகள் நாளும்
மாறிடும் செயற்கையா மிந்த
மானிடர் தமையோ வுயிர்களுண் மிக்க
மாண்பின ரெனவகுப் பதுவே

7. எனமுனி கூறக் கேட்டவ ரிதயத்
திவ்வியல் நன்றென வெண்ணி
மனவினை யறுத்த மாண்டவ ரேறே
வாய்மையே வகுத்தனி ரெனினும்
கனவென வுலகைக் கண்டநம் போல்வார்
கருத்துறத் தமைமிழித் திடுங்கால்
இனமுறு வழக்கிங் கிரண்டினும் நாயேன்
என்றிதைக் காட்டலு மெவனோ.

8. விளங்கிட வுரைமி னெனவிரந் தவர்தாம்
மெய்யுணர் வெய்திட முனிவன்
களங்கமில் வகையா னுரைக்குவேன் கேண்மின்
கைதவ மற்றநற் பெரியார்
உளங்கொளும் வகையான் தம்மியல் கண்டு
ஒப்புமை கொண்டுரைத் திடுங்கால்
வளங்கொள நாயேன் நாயினுங் கடையே
னெனவாழ்த் திடுதலும் வழக்கே.

9. ஒருமுறை யுண்டு நறுஞ்சுவை கண்டு
உள்ளுறக் கொண்டதை யொருகாற்
பெருகுறக் கக்கி மற்றதை வெறுக்கப்
பெற்றிலா ததனையும் புதிதா
அருகுறக் கொண்டே யார்வமோ டருந்தி
யகமகிழ் துர்க்குண மிக்கத்
திருகுறு முலகில் நாயினுக் கன்றே
சேர்ந்திடல் காண்குது மன்றே.

பத்திராதிபர்.

BOTANY

தாவர சாஸ்திரம்

(முன் தொடர்ச்சி பக்கம்-53)

வேர்கள் சேகரிக்கும் உணவு

செடி வைத்து வளர்ப்பவர்கள், அதற்குக் காலமறிந்து வேரண்டை நீரை வார்க்கிறார்கள். இதனால் செடி வளர்வதற்குத் தண்ணீர் முக்கிய ஆதாரம் என்பது விளங்கும். செடிகள் உணவைக் கொள்வதற்கு ஏற்ற வாய்கள் வேரில் அமைந்திருப்பதனால் தண்ணீரை வேரில் வார்க்க வேண்டியது அவசியம் என்பதும் தெளிவாகிறது. இனி, தாவரத்திற்கு வேண்டிய உணவு நீர் மாத்திரமா — வேறு வஸ்துக்களும் வேண்டுமா என்பதை இங்குக் கவனிக்க வேண்டும்.

எந்த வுயிரும் தனக்கு உணவாக ஏதேனும் கனபதார்த்தத்தை உட்கொண்டு, பிறகு தண்ணீர் குடிக்கிறது. ஆடு மாடுகள் புல்லைத் தின்று தண்ணீர் குடிக்கின்றன. மனிதர் தமக்கு வேண்டிய உணவை உட்கொண்டு தண்ணீர் அருந்துகின்றனர். பட்சிகளும் தமக்கு வேண்டிய இரையை உட்கொண்டு பிறகு தண்ணீர் குடிக்கின்றன. உயிர்கள் உட்கொள்ளும் உணவைத் தண்ணீர் கரைத்து சுலபமாக ஜீரணிக்கச் செய்கின்றது.

சிசுக்கள் முதலில் கனபதார்த்தத்தை உட்கொண்டு ஜீர்ணித்துக் கொள்ளச் சக்தியற்றிருப்பதால், கடவுள் அவற்றின் சக்திக்கு ஏற்றவாறு பால் உணவை அமைத்திருக்கிறார். பாலில் நீரும் வேறு உணவுப் பொருளும் கலந்திருக்கின்றன.

இனி மரவுணவைப் பற்றி ஆராய்வோம். மரத்திற்கு உணவாக நாம் தண்ணீர் வார்க்கிறோம். அந்தத் தண்ணீர் பூமியில் சுவறி மரத்திற்கு ஆகாரமாகிறது. வெறும் தண்ணீர் மட்டும் அதற்கு ஆகாரமாவதில்லை. ஏனென்றால், ஒரு செடியை வேருடன் பிடுங்கி ஒரு பாத்திரத்தில் தண்ணீர் ஊற்றி அதில் அந்தச் செடியை நாட்டி வைத்தால் அது இரண்டொரு நாட்களில் வாடி அழுகிப் போய்விடும். இதனால் செடிக்குத் தண்ணீர் மட்டும் ஆகாரமாகப் போதாது என்பது விளங்குகிறது. செடி பூமியில் நிலைத்திருக்கும்போது வேரண்டை நீரைவிட்டால் அது செழித்து வளர்கின்-

றது. அதனால் செடி நீரின் உதவியைக் கொண்டு பூமியினின்றும் ஏதோ சில பொருள்களை உட்கொள்ளுகின்றது என்பது நிச்சயம்.

பூமியில் ஒருவகைச் சுண்ணாம்பும் உலோகப் பசையும் இருக்கிறது. அந்தப் பொருள்கள் தண்ணீர் சம்பந்தப் பட்டால் கரைந்து ஒருவகைக் குழம்பாகிறது. அந்தக் குழம்பான சாரத்தையே செடிகள் தமக்கு உணவாகக் கொள்கின்றன.

செடிகள் பயிரிடப்படும் இடத்தில் அதற்கு வேண்டிய சாரம் இல்லாவிட்டாலும், இருக்கும் சாரத்தில் போதுமான அளவு கிடைக்காவிட்டாலும் தாவரங்கள் செழித்து வளரமாட்டா. அதனால்தான் அவற்றிற்கு அடிக்கடி எருவிட நேரிடுகின்றது. எருவிலுள்ள சாரம் தண்ணீரில் கரைந்து செடிகளுக்கு உணவாகின்றது.

நாட்டில் பயிரிடப்படும் செடிகளுக்குத்தான் இவ்வளவு பக்குவம் செய்கிறோம். காட்டில் பயிராகும் செடிகளுக்கு யார் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று நீங்கள் எண்ணலாம்.

இயற்கையாக விட்டால் எதுவும் நன்றாக இருக்கும். செயற்கையாகச் செய்யும்போதுதான் இடையூறுகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன.

நாட்டிலுள்ள பூமி, மனிதர்கள் அடிக்கடி பயிர் செய்வதால், இயற்கை வளம் குறைந்துவிடுகிறது. காட்டிலுள்ள பூமியோ இயற்கை வளம் மாறாமல் இருக்கிறது. இதுவுமன்றி மற்றும் சில நியாயங்களும் உண்டு. அவற்றைக் கூறுவோம் :

வெய்யிற் காலத்தைவிட மழை காலத்தில் தாவரங்கள் செழித்து வளர்கின்றன. மழைநீர் பூமிக்கு மேலுள்ள பலவித அழுகிய பதார்த்தங்களைக் கரைத்து பூமிக்குள் கொண்டுபோகின்றது. அதனால் அக் காலத்தில் தாவரங்கள் தமக்கு வேண்டிய வுணவை ஏராளமாகப் பெறுகின்றது. அன்றியும் மழைநீர் சுவறும்போது பூமி யிளகி ஆகாயத்தையும் கிரகித்துக் கொள்ளுகின்றது. அதுவும் தாவர வளர்ச்சிக்கு அதிக உபயோகமாகின்றது. இவ்வகையில் பூமிக்குள்ளிருக்கும் நாகப்பூச்சி முதலிய ஜந்துக்களும் தவரங்களுக்கு அதிக உதவி செய்கின்றன.

பத்திராதிபர்.

DEPARTMENT OF AGRICULTURE, MADRAS.

A FEW HOME-MADE REMEDIES AGAINST SOME COMMON PLANT PESTS.

செடிகளை நாசம்பண்ணும் சில சாதாரண பூச்சிகளைக் கொல்வதற்கு எளிதில் வீட்டில் செய்யக்கூடிய ஔஷதங்கள்.

சென்னை ராஜதானியில் பற்பலவிடங்களிலிருந்து, காய்கறி தோட்டங்களிலும் பூ, பழவகை தோட்டங்களிலும் சேதத்தை உண்டு பண்ணும் சாதாரண பூச்சிகளை போக்கடிக்கும் பரிகார முறைகளை தெரிவிக்கும்படி அடிக்கடி எமக்கு கடிதங்கள் வருவதுண்டு.

ஆகையால், பின்வரும் சில முறைகள் இப்பேர்ப்பட்ட தொந்தரவு செய்கின்ற பூச்சிகளை அப்புறப்படுத்துவதற்கு கொஞ்சம் ஏதுவாயிருக்கு மென்பதற்கு ஐயமில்லை.

தொந்தரவு செய்யக்கூடிய பூச்சிகளில் சாதாரணமானவைகள் பின்வருவன —

(i) செடிப்பேன் அல்லது அசுவுணி — இவை இயற்கையாய் எல்லாவித மரம், செடிகளிலும் இருப்பவை. சாதாரணமாய் செடியினது துளிர்களிலும், கொம்புகளிலும், கொழுந்து இலைகளிலும், மொக்கு, பூ முதலானவற்றிலும் கூட்டம் கூட்டமாய் காணலாம். அவைகள் உறிஞ்சும் பூச்சிகள், ஆனதினாலே மிருதுவான இடங்களிலிருந்து செடியின் சாரத்தை உறிஞ்சுகிறது. ஒரு செடியில் அதிகமாய் இப்பூச்சிகள் காணும்பொழுது இலைத்துளிர்களும், மொக்குகளும் அதிக நஷ்டத்தை யடைகின்றது. இலைகளும் சுருங்கி, துளிர்விடுவதும் நின்று பூச்சியினால் பீடிக்கப்பட்ட பாகங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் காய்ந்து கடைசியில் செடியே பட்டுப்போகின்றது.

சற்றுநேரம் இந்தச் செடிப்பேனை உற்றுப் பார்ப்போமாகில், அதற்கு 6 கால்களும், 2 மீசைகளும், தலையின் அடிப்பாகத்தில் ஊசிபோன்ற ஒரு ஆயுதமும் காணலாம். (இதை படத்தில் பார்க்க) இதைத்தவிர அதன் உடலின் பின்பாகத்தில் ஒவ்வொரு பாகத்திலும் ஊசிபோன்ற சிறு குழாய்களுண்டு. இவைகளுக்கு தேன் துவாரங்களென்று பெயர். பூச்சியானது இத் துவாரங்களினின்று தேன்போன்ற மதுரமான சாற்றை வெளியாக்குகிறது. இதுகாரணத்தால் எறும்புகள் அவ்விடங்களை அதிகமாய் நாடி வரும். எறும்புகள், விளையும் பயிர்களுக்கு கெடுதி விளைவிப்பது மிக்க அபூர்வம். எறும்புகள் அதிகமாய் செடிகளின்பேரில் காணப்படும்போது அவைகள் செடிப்பேன் அல்லது அசுவுணியைத் தேடித்திரிகிறதென்று நிதானிக்கலாம். செடிப்பேன் கூட்டத்தின் பெரும்பான்மை ஜந்துக்களுக்கு இறகுகள் கிடையா. ஆனால் மெதுவாய் ஊரும் சக்தியுடையது.

மொச்சைச் செடி சாதாரணமாய் இப்பேனினால் அதிகமாய் பீடிக்கப்படும் செடிகளிலொன்று. ஆயிரக்கணக்கான பேன்கள் இளஞ்செடிகளையும், துளிர்களையும், பூக்களையும் முற்றிலும் மூடியிருப்பதை அடிக்கடி காணலாம். இப்பூச்சியினால் சாதாரணமாய் பீடிக்கப்படக்கூடிய செடிகளாவன —

பருத்தி, புகையிலை, கத்தரி, முட்டைக்கோஸ், முள்ளங்கி, அகத்தி முதலானவை.

(ii) மாப்போன்ற பூச்சி — செடிப் பேனைப்போல இவை-களும் செடியின் சாரத்தை உறுஞ்சும் பூச்சிகள். ஆனால் அவை-கள் வடிவத்தில் வித்தியாசமானவை. இவைகள் மிருதுவான தேகத்தோடு கூடியதும், ஒருவித பட்டுபோன்ற தூளினால் மூடப்பட்டுமிருக்கும் சில பிராணிகளில் இப்பட்டுடை மிகுதி-யாயும் இன்னம் சிலவற்றில் குறைவாயும் மற்றவைகளில் அந்த ஜந்துவின் உடம்பிலிருந்து கிளம்பும் அநேகமான சிற்சில முளை-களாய் காணப்படும்படியாயும் அப்பட்டுடையினால் மூடப்பட்-டுள்ளது.

ஆனதுகொண்டு இப்பூச்சிக்கு மாப்பூச்சி என்று பெயர். இந்தப்பூச்சியின் ஒருமாதிரி, சாதாரணமாய் பூச்செடிகள் ரோஜா இன்னும் மற்ற தோட்டத்தின் செடிகளிலும் வெள்ளை வெள்ளை-யாய் புலப்படும். (படம்பார்க்க) அநேக ரகங்கள் நிறைந்துள்ள இப்பூச்சிகள் பருத்தி, கத்திரி, மா, கரும்பு, அன்னசி, தக்காளி முதலியவற்றில் அதிகமாய்க் காணலாம்.

(iii) செதிள் பூச்சி — பழக்க வழக்கங்களில் இப்பூச்சிகள் மேற்கூறிய இரண்டு பூச்சினங்களைப்போல உறுஞ்சுகிறவைகளே யாயினும் பார்வையில் அவைகள் ஜீவனில்லாதவைப்போலத்

தோன்றும். இப்பூச்சிகள் தங்கள் பிராயத்தில் செடிகளில் ஒட்-டப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் பெரும்பான்மை சிலாம்பு-போலக் காணப்பட்டு செடியின்மேல் மூடப்பட்டிருக்கும். அவைகள் இளந்துளிர்களையும், மரக்கிளைகளையும், நடு மரத்தையும் நாசம் பண்ணும். இவ்விதப்பூச்சியினால், பழவிருக்ஷங்களும், காப்பி, தேயிலைபோன்றபயிர்களும் மிச்சமாய் சேதமடைவதுண்டு. இப்பூச்சினத்தில் அ-திகமாய் அறியப்பட்டவை காப்பிச் செ-டியில் விழும் தவிட்டு நிறமுள்ள பூச்சியும், பச்சை வர்ணமுள்ள பூச்சிகளுமே. இன்-னம் மற்றவை கொய்யா, வேப்பு, கரு-வேல், மா, மற்றும் பல சாதாரண மரங்-களிலுங் காணப்படும் (படம் பார்க்க) இந்-தப் பூச்சிகளெல்லாம் ஏராளமாயும் அதி-சீக்கிரமாயும் பெரு-கக்கூடிய சக்தியுடை-யது. ஆனது பற்றி அவைகளைமுதலிலே-

யே, பெருகவிடாமல் தடுக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் அவைகள் ஏராளமாய் நஷ்டத்தை விளைவிக்கக் கூடியன. அந்த நஷ்டத்தை தடுப்பதற்கு பின்வரும் எளிதில் வீட்டில் செய்யக் கூடிய ஔஷத முறைகள் அதிக அநுகூலமானவை —

சீமை எண்ணெய் ஔஷதம் — இதைசெய்யும் முறை — 1 அல்லது 1½ பவுன் சாதாரண மட்ட சவுக்காரத்தை 2½ படி (பட்டணம் படி தண்ணீரில் கரைத்து அடுப்பேற்றி, நன்றாய் கொதிவந்தவுடன் அடுப்பிலிருந்து எடுத்துவிட்டு கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் 5 படி

சீமை எண்ணெய் அதில் விட்டுக்கொண்டே ஒரு குச்சியினால் முழுவதும் வெள்ளையாகும் வரையிலும் கலக்கவேண்டியது. இப்படிச்செய்த இந்த மருந்தை, உறுஞ்சும் பூச்சிகளை நாசம் பண்ண செடிகளில் பிரயோகிக்கும்போது 150 படி தண்ணீர் கலக்கி உபயோகிக்க வேண்டியது. மருந்தை, கொஞ்சம் ஜலம்விட்டோ, அல்லது அதிகம் ஜலம்விட்டோ, சந்தர்ப்பத்திற்கு தகுந்தாற்போல் உபயோகிக்கலாம். உப்பு ஜலமாயிருந்தால் சவுக்காரம் எளிதில் கரையாது. அதிக சவுக்காரம் தேவையாயிருக்கும். இந்த மருந்து அசுவணி, செடிப்பேன் முதலிய மிருதுவான தேகத்தோடுகூடிய பூச்சிகளை நாசம்பண்ண 150 அல்லது 175 படி தண்ணீரில் கலக்கி நல்ல பலன் உண்டாகும்படி உபயோகிக்கலாம். கெட்டியான தேகமுடைய பூச்சிகளுக்கும் இலைகளின் சிறு தத்துப் பூச்சிகளுக்கும் அதிக காரமாக இம்மருந்தை உபயோகிக்கவேண்டும். அதாவது 75 அல்லது 100 படி தண்ணீர்மாத்திரமே விட்டுக் கலக்கவேண்டியது. இம்மருந்து எலிப் புழுவுக்கும் கால்நடைகளின் சிரங்குமுதலான பூச்சி சம்பந்தமான வியாதிகளுக்கும் உபயோகிக்கலாம்.

புகையிலைமருந்து — இதை செய்யும் முறை—1 பவுன் புகையிலையை (கவைக்குதவாத புகையிலைத் தூளும் தண்டும் போதுமானது 2½ படி தண்ணீர் போட்டு அரைமணி நேரம் காய்ச்சி இறக்கி வைத்துக்கொள்ளலாம். அல்லது காய்ச்சாமல் ஒரு நாள் முழுவதும் புகையிலையை ஊறவைத்து சாற்றை எடுத்து வைத்துக்கொள்ளலாம். இதில் கால் பவுன் சவுக்காரத்தைப் போட்டுக் கரைக்கவும். இப்படிச் செய்த மருந்தை செடிகளின்பேரில் பிரயோசம் செய்யுமுன் 6 அல்லது 7 மடங்கு தண்ணீரில் கலக்கவும் இம்மருந்து சீமை எண்ணெய் நாற்றம் பிடியாதபடி, அசவணி, மாப்பூச்சி இவைகளை போக்கடிக்கவேண்டிய தருணங்களில் அதி உபயோகமானது. அதாவது கீரை முதலிய இலைகளில் சீமை எண்ணெயை உபயோகித்தால் சாப்பிடமுடியாது. அவ்வித தருணங்களில் இம்மருந்தை உபயோகப்படுத்தலாம். புகயிலைச்செடி செடிப்பேனினால் பீடிக்கப்படும்போதும் இதை உபயோகிக்கலாம்.

கெடுதல் செய்யும் பூச்சிகளில் மிச்சமானவைகளைத் துரத்துவதற்கு செடியின் பக்கத்திலுள்ள மண்ணில் உலர்ந்த புகையிலைத் தூளை பிரயோகிக்கலாம்.

கீரை, முட்டைகோஸ் முதலிய உணவுக்குரிய இலைக்கறி செடிகளில் சீமை எண்ணெய் அல்லது புகையிலை ஔஷதத்தை உபயோகப்படுத்தினால் துர்நாற்றம் அநேகநாள் இருக்கக்கூடியது. ஆதலால் அப்பேர்ப்பட்ட செடிகளுக்கு உபயோகப்படுத்த பின் வரும் பரிகாரமுறை நல்லது. ஆனால் அநேகநாள் தாங்காது.

சவுக்காரமருந்து — கால் பவுன் மருந்தை $2\frac{1}{2}$ பட்டணம் படி தண்ணீரில் கரைத்து, ஒருவாரத்தில் அல்லது 3 தடவை உபயோகப்படுத்துவது.

நாப்தலீன் — செடிப்பேனுக்கு நாப்தலீன் மருந்தை பொடித்து இரண்டுபங்கு சாம்பலுடன் கலக்கி பேன்விழுந்த விடங்களில் தெளிப்பது. இம்மருந்தை விடியற்காலம் இலைகள் பனியினால் நனைந்திருக்கும்போது உபயோகப்படுத்த வேண்டியது. அல்லது குளிர்ந்த ஜலத்தை முதலில் தெளித்து, அதன்பிறகு மருந்தை பிரயோகிக்க வேண்டியது. அப்படி செய்தால்தான் மருந்து பூச்சியின்பேரில் ஒட்டி, அதிக குணம் செய்யும். நாப்தலீன் மருந்தின் அனுகூலமென்னவென்றால் அது தீங்கற்றது, பூச்சிகளை கொல்வதில் திறமுடையது. 24 மணிநேரத்தில் செடியின்மேல் பட்டவிடங்களில் வாசனைகூட இல்லாமல் ஆவியாய் மாறிவிடக்கூடியது. கொஞ்சம் செடிப்பேன்களுக்கு மேல்தோல் தடித்திருக்கும். ஆனதுபற்றி சீமை எண்ணெய் மருந்து உபயோகமில்லை. அதற்குபதிலாக ரோசின் மருந்தை உபயோகிக்கலாம்.

அதை செய்யும் முறை — ஒரு பாத்திரத்தை அடுப்பேற்றி அதில் 2 பவுன் ரோசினும் 1 பவுன் சோடா உப்பும் பொடித்துப் போட்டு அதை மூடும்படியாக தண்ணீர்விட்டு அவை முழுவதும் கரையும் வரைக்கும் கொதிக்க வைத்து, கொதிக்கும்பொழுது கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் $7\frac{1}{2}$ பட்டணம் படியாகும்படி குளிர்ந்த ஜலம் விட்டு, மருந்தானது சுத்தமாகவும், இலேசாயும், பாகு நிறமாகும்வரைக்கும் காய்ச்சி இறக்கிவைக்கவும். அப்படி இறக்கிவைத்த மருந்தில் ஒன்றுக்கு 7 மடங்கு தண்ணீர்விட்டு பிரயோகம் செய்யவேண்டியது. மருந்து இன்னம் கெட்டியாகவேண்டியபொழுது, ஜலத்தை கொஞ்சமாகவும் விட்டு உபயோகப்படுத்தலாம் இம்மருந்து (செடிப்பேன்) விழுந்த விடங்களில் பிரயோகம் செய்யும் பொழுது பூச்சியின்பேரில் நுரைபோல்போய் மூடி, கொஞ்சம் உலர்ந்தவுடன் பூச்சியின்மேலுள்ள மூச்சுத்துவாரங்களை

முழுவதும் மூடிக்கொள்வதினுல் அவைகளைச் சாகச் செய்யும். மற்றும் இப்பூச்சிகளை கொல்வதற்கு தயார்செய்து விற்பனை செய்யப்படும் ஔஷதங்கள் பல. அதிக மருந்து வேண்டியகாலத்தில் அவைகளை வாங்கி உபயோகிக்கலாம். அவைகளில் முதன்மையானது குரூடாயில் எமல்ஷன் என்பதும் (crude oil emulsion) மீன் சோப்பெண்ணெய் (fish oil soap) மருந்துமே. சீமை எண்ணெய் மருந்து முதலான, பூச்சிகளைக் கொல்லும் இம்மருந்துகளை அதிகமாய் அளவுக்குமேல் பிரயோகிப்பதால் செடியிலுள்ள இலைகளை கருக்கி நாசப்படுத்துவதால் ஔஷதமானது வியாதியைப் பார்க்க அதிகம் கெடுதிசெய்யும் என்பதை மறக்கக்கூடாது. கூடியவரையில் மேற்கூறிய முறைப்படியே மருந்துகளை கலக்கி உபயோகப்படுத்தவேண்டியது. ஆனுல் பூச்சிகள் மிருதுவாயிருக்கும்பொழுது அதிகம் தண்ணீர்விட்டு கலக்கி, லேசாயும், கெட்டியான தோலினுல் அவை மூடப்பட்டிருக்கும்பொழுது, கொஞ்சம் தண்ணீர் விட்டு கலக்கி கெட்டியாகவும் உபயோகப்படுத்தலாம். இம்மருந்துகளை எப்பொழுதும் விடியற்காலங்களில், சூரியனுடைய வெப்பம் அதிகரிக்குமுன்னமே பிரயோகம் செய்வது நலம்.

பூச்சிகள் அதிகமாய் காணும்பொழுதும் அதிக நாள்விடாமல் காணும்பொழுதும் மருந்தை ஒருதரம் மாத்திரமேயல்ல, மூன்று அல்லது நான்கு முறை 15 நாளுக்கு ஒரு முறையாக விடாமல் உபயோகப்படுத்தவேண்டியது.

மருந்து பிரயோகம் செய்யுமுன் முழுவதும் செடிப்பேனினுல் பீடிக்கப்பட்ட கிளைகளையும் அல்லது உலர்ந்து பட்டுப்போன செடிகளையும் அப்புறப்படுத்தி கொளுத்தி விடுவது நல்லது. இல்லாவிடின் இவைகள் பூச்சிகள் வந்து தங்குவதற்கு நல்ல குடியிருப்பாகிவிடும். அடியிற் கையொப்பமிட் டிருப்பவர் இன்னம் மற்ற பூச்சி சம்பந்தமான கேள்விகளுக்கு வேண்டுமான முறைகளை தெரிவிக்க சித்தமாயிருக்கிறுர்.

டி. வி. ராமகிருஷ்ணய்யர்,
ஆக்டிங் சர்க்கார் பூச்சி சாஸ்திரி,
கோயம்புத்தூர்.

TIME TABLE

கால அட்டவணை

கால அட்டவணை என்பது பள்ளிக்கூடத்தில் நடத்தவேண்டிய பாடங்களின் ஒழுங்கைக் குறிக்கும் பத்திரிகையாம். அது கற்பிக்கவேண்டிய பாடங்கள், அவைகளுக்குச் செல்லும் நேரம், நடத்தும் மணி, போதிக்கும் உபாத்தியாயர், வீட்டப்பியாசம் முதலிய பாகங்களைக் காட்டும்.

கால அட்டவணையின் உபயோகம்

1. இதனால் பாடங்களை உபாத்தியாயர்களும் பிள்ளைகளும் கிரமப்படி தயார் செய்யச் சாதகமாகிறது.

2. பிள்ளைகளிடத்திலும் உபாத்தியாயரிடத்திலும் ஒழுங்கு, காலந்தவறாமை, முறைமை முதலிய நல்ல வழக்கங்களை உண்டு பண்ணி அவர்களுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் தங்கள் காரியங்களை ஒழுங்காய்ச் செய்யப் பழக்குகிறது.

3. பள்ளிக்கூடத்திலுண்டாகும் சத்தத்தையும் குழப்பத்தை-தையும் நீக்கி பிள்ளைகளைப் பாடத்தில் எப்போதும் அமர்த்தித் தண்டனையின் அவசியத்தைக் குறைக்கும்.

4. உபாத்தியாயர் தனக்கு மிகப் பிரியமான பாடங்களை அதிகமாய் நடத்தி இதர பாடங்களை முற்றிலும் மறந்தாவது அதிகமாய் கவனிக்காமலாவது இருப்பதற்குக் காரணம் இராது.

5. உபாத்தியாயர் தன் வகுப்பில் நடத்தவேண்டிய பாடங்கள் இன்னவை எனத் தீர்மானிக்க ஏதுவாகிறது.

கால அட்டவணையை ஏற்படுத்தும்போது கவனிக்கவேண்டிய முக்கிய குறிப்புகள்

1. பிள்ளைகளுக்காவது உபாத்தியாயருக்காவது அலுப்புண்டாகும்படி வெகு நேரம் எந்தப் பாடத்தையும் நடத்தக் கூடாது; அல்லது பாட முழுவதையும் பிள்ளைகள் அறியாமலிருக்கும்படி அதி சீக்கிரத்தில் முடிக்கவுங் கூடாது.

2. முக்கியமான பாடங்களுக்கும் கஷ்டமான பாடங்களுக்கும் தக்கபடி காலம் ஏற்பட வேண்டும்.

எப் பாடமாயிருப்பினும் அதை ஒரு மணி நேரத்திற்குமேல் நடத்துவது கூடாது. ஆனால் பெரிய வகுப்புகளில் அவசியமானால் கணிதத்தையும் பாஷையையும் சற்று நேரம் நீடித்துக்கொள்ளலாம். சாதாரணமாய் பிரைமரிப் பாடசாலைகளில் ஒவ்வொரு பாடத்திற்கும் முக்கால் மணி, அல்லது அரைமணி நேரம் போதும்.

ஐந்து வயது முதல் ஏழு வயதுவரை உள்ள குழந்தைகளுக்கு ஒரு பாடம் 25 நிமிஷத்திற்கு மேல்படக் கூடாது. ஏனெனில், ஒரு விஷயத்தையே அதிக காலம் கவனிக்கக் கூடிய சக்தி அவர்களிடத்தில் இராது.

3. வகுப்பின் முதற்பாடமானது பிள்ளைகளின் மனோதிடத்தைக் கோரும் முக்கியமான பாடமாயிருக்கவேண்டும். (பாஷை, இலக்கணம், கணிதம்)

பிள்ளைகள் பாடசாலைக்கு வந்த முதல் மணி நேரத்தில் சுறுசுறுப்பாயும், உற்சாகமாயும், பாடத்தில் கவனமுள்ளவர்களாயுமிருப்பார்கள். ஆதலால், காலையிலும் மாலையிலும் முதல் மணியில் மற்ற நேரங்களில் நடத்தும் பாடங்களை விடக் கடினமானதாயிருக்கவேண்டும்.

4. ஒரே விதமான மனோசக்திகளுக்கு வேலையிடுகிற பாடங்களைச் சேர்ந்தாற்போல் நடத்தக் கூடாது.

முதல் மணியில் ஞாபகசக்தியை விருத்தி செய்யும் பாடமாயிருந்தால், அடுத்த மணியில் வாய்மொழிப் பாடமாயும் அடுத்த மணியில் கைக்கு வேலையுள்ள பாடமாயும், பின்பு, மனத்திற்கு வேலையுள்ள பாடமாயும் இருத்தல் வேண்டும்.

5. கடின பாடத்திற்குப் பிறகு (வாசகம், செய்யுள், இலக்கணம், கணிதம்) சுளுவான பாடத்தை (கிண்டர்கார்டன், படமெழுதல், சித்திர மெழுதல், காப்பி, பார்த்தெழுதல்) யாவது, சொற்ப சுளுவுள்ள பாடத்தை (பூகோளம், சரித்திரம், சுகவழி, இயற்கைப் பாடம், ஸிவிக்ஸ்) யாவது நடத்தவேண்டும்.

இயற்கைப்பாடம் கடின பாடமாயிருந்தாலும் பொருள்களைக் கொண்டு நேரில் காண்பித்துப் போதிக்கும் விஷயத்தில் சுளுவுள்ள பாடமாகக் கருதலாம்.)

6. சில வகுப்புகளில் சப்தமுள்ள பாடங்கள் நடத்தும்போது இடையிலுள்ள வகுப்புகளுக்குச் சப்த மில்லாத பாடங்களை (பார்த்தெழுதல், சித்திர மெழுதல், காப்பி, படமெழுதல்) யாவது அல்லது உபாய சப்தமுண்டாகும் பாடங்களை (கணிதம், சொல்வதெழுதல், வியாஸம்) யாவது நடத்தவேண்டும்.

7. கூடியவரையில் வகுப்பின் பிள்ளைகள் பாடங்களுக்கு இடமாறுதல் நலம். (பள்ளிக்கூட நேரத்தின் ⅔ பாகம் அவர்கள் நிற்கும்படியாகவும், ⅓ பாகம் உட்கார்ந்திருக்கும்படி யாகவும் இருக்கவேண்டும்.

8. வாரத்தின் கடைசியில் பாடங்களைத் திருப்பவும், தலைமை உபாத்தியாயர் குறைந்தபக்ஷம் பிரதி வகுப்பிற்கும் வாரத்திற்கு ஒருதடவை யாகிலும் பரீட்சைகள் மாதிரிப் பாடங்கள் நடத்தவும்; பிரதிதினமும் ரிஜிஸ்தரில் பதிவு செய்தல், வகுப்புகளைச் சுற்றிப் பார்த்தல் முதலான சில்லரை வேலைகளைச் செய்யவும் காலம் ஏற்படவேண்டும்.

9. கவாத்து அப்பியாசம் சாயங்காலத்தில் நடத்தவேண்டும்.

10. வீட்டப்பியாசங்கள் இன்னவை என்று அட்டவணையில் குறிக்க வேண்டும்.

11. அட்டவணையில் வகுப்பின் உபாத்தியாயரையும், இடை ஒய்வு காலங்களையும், நடத்தும் பாடங்களின் சுருக்கத்தையும் காட்டவேண்டும்.

12. வகுப்புக்கால அட்டவணை தவிர, உபாத்திமார் பெயர்களும் நடத்தும் வகுப்புகளும், நேரங்களும் அடங்கிய கால அட்டவணை (Teachers' time table) ஒன்றும் ஏற்படுத்தவேண்டும். இது ஒரே உபாத்தியாயருள்ள பாடசாலைகளுக்கு அவசியமில்லை.

குறிப்பு — பாடசாலை முழுமைக்கும் ஒரு பொதுக் கால அட்டவணை (General time table) இருப்பதோடு ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் ஒவ்வொரு உபாத்தியாயருக்கும் பிரத்தியேகமாகவும் ஒன்று ஏற்படவேண்டும்.

M. THANGARATHINAM PILLAI,
Teacher, M. H. E. School, Palani.

HOW TO IMPROVE EDUCATION?

கல்வி அபிவிருத்தி யாவதெங்ஙனம்?

கல்வி யபிவிருத்திக்குக் காரணமாயுள்ளோர் உபாத்திமார்களே. இவ்வுபாத்திமை வேலைக்கு வருவோர் அநேகமாக ஏழைகளே. இவ்வுபாத்திமை வேலைக்குத் தேக திடமும் மனோ திடமும் அறிவின் முதிர்ச்சியும் வேண்டுவது அத்தியாவசிய மன்றோ? உபாத்திமார் அவ்விதத் திடனைப் பெற ஏற்ற காலங்களில் ஆகாராதிகளை அளவுக்குக் குறையாதவாறு அருந்துதலும் சௌகரியங்கள் செய்து கொள்ள வேண்டுவதும் அத்தியாவசியகமே. இதற்குப் போதிய (பொருள் வேண்டியது) சம்பளம் பெறுவது அவசியமாகும். இன்னவர்களுக்குத் தற்போது கொடுக்கப் படும் சம்பளமும், அளிக்கப்படும் அவகாசங்களும் மிகக் குறைவே.

இஃது இங்ஙனமாகப் பத்திரிகைகளில் எழுதுவோரும் பிரசங்க மேடைகளில் நின்று பிரசங்கிப்போரும் ஆகிய கனவான்களும் அதிகாரிகளும் ஜனத்தலைவர்களுமாகிய இன்னோர்கள், 'வரும்படி குறைவென்று சிறிதுங் கவலைப்படாமல் கல்விப் பெருமைக்குச் செல்வம் ஈடாகாதென்பதை மட்டும் மனத்திற்கொண்டு சலியாத நெஞ்சமும் ஊக்கமும் விடாமுயற்சியும் உடையவர்களாய் சந்தோஷத்துடன் தேசத்தின் பொதுநல விருத்தியை யுன்னிப் பாடுபடுவீர்களானால் இந்தியாவின் முன்னேற்றத்தைக் கிராம உபாத்தியாயர்களால்தான் உயர்த்த முடியும் என்று எதிர்பார்த்திருக்கும் இத் தேச முதல்வர்களுக்குத் திருப்தியாகும்' என்பதையும்; 'உபாத்திமைத் தொழில் ஜீவனோபாயத் தொழிலாக மாறியிருப்பினும் அதற்குள்ள மகிமையும் முக்கியப் பொறுப்பும் குன்றவில்லை யென்பதையும் தாங்கள் சொற்ப சம்பளத்தினரே யாயினும், தாங்கள் 'ஆசான், குரு' என்னும் ஸ்தானத்தி லிருப்பவர்க ளென்பதையும் நன்குணர்ந்து அதன்படி நடப்பதற்கு இடையூறாக என்ன இக்கட்டுகளிருப்பினும் அதைப் பொருட்படுத்தாது தங்கள் கடமையைச் செய்யத் துணிந்து அதற்குள்ள சிரமத்தையும் வகிப்பார்களென்று நம்புகிறோம்' என்பதையும் உன்னிப் பார்க்குங்கால் சதிபதி ஆகிய இருவர்க்கே போதாத தற்காலத்திய

மிகச் சொற்ப சம்பளத்தைக் கொண்டு, சதிபதியே யன்றி தாய் தந்தை தனயர் முதலிய தன் குடும்பத்தைப் போற்றியும், களையாத நெஞ்சமும் ஊக்கமும் விடாமுயற்சியும் எங்ஙனம் உண்டாகும்? அன்றியும் உபாத்திமார்களுக்காக ஏற்பட்டிருக்கும் சௌகரியங்கள் தான் எங்கே கொடுக்கப்படுகின்றன? இவ்விதக் குறைவுக ளின்றி யிருந்தாலன்றோ கல்வியி னபிவிருத்தியில் கவன முண்டாகும்! 'பத்தும் பசி வந்திடப் பறந்து போம்', 'கவலையே காலன்' என்பவை போன்று ஏதாவது கவலைகளால் பீடித்திருக்கும் உபாத்திமார்களின் குறைவுகளை நிவர்த்திப்பது அதிகாரிகள் ஜனத்தலைவர்கள் பத்திராதிபர்கள் முதலிய தேசாபிமானிகளும் பாஷாபிமானிகளுமான கனவான்களுடைய கடமை யன்றோ?

உபாத்திமைத் தொழில் ஜீவனோபாயத் தொழிலாக மாறி யிருக்கின்றதென்றால், அநேகமாக எந்தத் தொழில்தான் ஜீவனோபாயத் தொழில் அல்லாததாக இருக்கின்றது? என்ன இக்கட்டுக ளிருப்பினும் பொருட்படுத்தாது கடமையைச் செய்ய வேண்டுமெனின், அநேகமாய்க் கீழ்தரப் பாடசாலை உபாத்திமார்களுக்கு நேர்ந்துள்ள முதல் இக்கட்டு ஜீவனோபாய இக்கட்டே! இந்த ஜீவன் தங்கியுள்ள உடலைச் சோர்வுறாது வைத்திருந்தாலன்றோ தன் கடமையைச் செய்ய சக்தி பெறலாம். அறிவு தூண்டும். அறிவும் அவயவங்களும் அயரும்படியான, சொற்ப ஆகாரத்திற்கான சொற்ப சம்பளம், எங்ஙனம் கடமையையும் சிரத்தையையும் கொடுக்கும்? சம்பளத்திற்குத் தகுந்த ஆகாரத்தின் அளவுதானே சிரத்தையும் கடமையும் உண்டாகும். இச்சிரத்தையும் கடமையும் ஏற்படும் அளவுக்குத் தகுந்தவாறு தானே போதனா சக்தி யமையும்.

ஆகவே இனியேனும் உபாத்திமார்களுக்குக் கல்வி இலாகாவில் ஏற்பட்டிருக்கும் குறைவுகளையும் அசௌகரியங்களையும் நிவர்த்தித்து, சௌகரியங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, கவலையின்றிக், கல்வி யபிவிருத்தியில் நாட்டமுள்ளோர்களாகச் செய்யுமாறு வேண்டுகின்றேன்.

எஜமானன்

குன்னூர் ஆநந்தாச்ரமத்து ப்ரஹ்ம ஸ்ரீ, ம. வே. சிவசுப்ரஹ்மண்ய ஐயரவர்கள் எழுதியுள்ள "ஞானதீபிகை" என்னும் கிரந்-

தத்தின் 5-வது காண்டமாகிய 'மக்களுக் கிடையூறுன குண பேதங்களைப் பற்றிய தூர ஆலோசனை'யின் 3-வது அத்தியாயத்தில் எஜமானனும் வேலையாளனும்' என்ற தலைப்பின்கீழ் 43-ம் பக்கத்தில் எஜமானனைப் பற்றிக் கூறியவற்றை 'நல்லாசிரிய'னுக்காக இங்கு எழுதுகின்ருேம். —

யஜமானனே! உன் ஊழியன் உன்னிடத்து உண்மையாய் நடந்துகொள்ள வேண்டுமானல் அவனை நியாயமாக நடத்து. அவன் உன்னிடத்து வணங்கியிருக்க வேண்டுமானல் உன் கட்டளை நீதியானவைகளா யிருக்கட்டும்.

அவனுக்கும் மனித உணர்ச்சிக ளுண்டல்லவா? பயத்தை யுண்டுபண்ணுகிற கொடுமையையும் கடூரத்தையும் காட்டி அவனுடைய அன்பைப் பெறவியலாது, கண்டிப்போடு பக்ஷத்தையுங் கலந்து கொள்; அதிகாரத்தோடு நியாயத்தையும் சேர்த்துக் கொள். அவ்விதமாக உனது எச்சரிக்கைகள் அவன் மனதில் பதியட்டும். அவன் வேலை அவனுக்குச் சந்தோஷத்தைத் தரும்.

அவன் உன்னிடத்துள்ள நன்றியறிவினல் உனக்கு உண்மையாக உழைப்பான். அன்பு காரணமாக உத்ஸாகத்துடன் உனக்குக் கீழ்ப்படிவான். அவனது சுறுசுறுப்புக்கும் உண்மைக்கும் தக்கவாறு அவனுக்கு வெகுமதி செய்யத் தவருதே.

P. பரிமணப் பல்லவராயர்,
போர்டு ஸ்கூல், உத்தமசேரி,
திருவளர்சோலை போஸ்டு, திருச்சி தாலுக்கா.

STORY TELLING

கதை சொல்லல்

(முன் தொடர்ச்சி பக்கம் - 86)

மாயப் பெண் அரசி

22. மலையின்மேல் ஏறிச் செல்லச் செல்ல வழி மிகவும் குறுகலாகவும் அபாயம் விளைக்கத் தக்கதாகவும் இருந்தது. குளிரோ இவனை வருத்தியது இவ்வள வவ்வளவு அல்ல. என் செய்வான் பாபம்! இவன் எடுத்துக்கொண்ட காரியத்தை எவ்விதமாகிலும் முடிக்க வேண்டும் என்னும் எண்ணமுடையவ னாகையால், இவ் விடையூறுகட்குச் சிறிதும் பின்னிடையவில்லை. வருத்தத்துடன் இவன் பிரயாணஞ் செய்யும்போது ஓர் ஆலயம் இவன் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது. அதற்குள் பிரவேசித்த வுடன் குளிர் இவனை வருத்தவில்லை. அவ் வாலயம் மிகப் பெரிதாயும் பார்ப்பதற்கு அழகுள்ளதாகவும் இருந்தது. அதில் ஒரு சந்நியாசி கண்களை மூடிக்கொண்டு தியானத்தி லிருப்பதைக் கண்டான். சந்நியாசியைக் கண்ட அளவில் மன்னவன் மகன் ஓடி நமஸ்கரித்து, அவர் தியானத்தி லிருந்து எழுந்திருக்கும் வரையில் ஒருபுறமாக கை கட்டி வாய்புதைத்து நின்றுகொண் டிருந்தான். சந்நியாசி தியானத்தை முடித்துக் கண்களை விழித்துப் பார்த்தபோது அரசன் மகன் நிற்பது அவர் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது. அவர் அரச குமாரனை நோக்கி, 'அரசிளங் குமர. உன்னுடைய வரலாறு முழுவதும் யான் அறிவேன். நீ ஒரு பூதகணப் பெண்ணைத் தேடிக்கொண்டு வந்திருக்கின்றா யல்லவா? அவள் வெகு தூரத்திலுள்ள காகஸஸ் மலையின் உச்சியில் தேக சௌக்கிய மில்லாமல் இருக்கின்றாள். அவள் இறந்து போகவில்லை. இதோ காணப் படும் பாத்திரத்திலுள்ள தைலத்தை எடுத்துக்கொள். அதற்கு எத்தகைய இரணத்தையும் ஆற்றிவிடும் அருமையான குணம் உண்டு. என் வசம் உள்ள இந்தப் பாதரக்ஷையும் கைப்பற்று. இதை யணிந்துகொண்டு எங்கே போகவேண்டும் என்று நினைக்கின்றாயோ அங்கே கொண்டுபோய் விடும்' என்று சொன்னார். அரசகுமாரன் சந்நியாசியை மீட்டும் வணங்கி அவர் கொடுத்த பொருள்களை ஏற்றுக்கொண்டு அவ் வாலயத்தினின்றும் வெளியே

வந்தான். வந்தவுடன் சந்நியாசி யளித்த பாதரக்ஷையைக் காலில் மாட்டிக்கொண்டு காகஸஸ் மலைக்குப் போக எண்ணினான். உடனே அப் பாதரக்ஷை அரசகுமாரனை ஆகாய மார்க்கமாய் வெகு விரைவில் எடுத்துச் சென்று காகஸஸ் மலையினருகே உள்ள மைதானத்தில் இறக்கிற்று.

23. காகஸஸ் மலையை யடைந்த உடன் அம் மலையிலுள்ள விநோதங்களை எல்லாம் சிறிதுநேரம் சுற்றிப் பார்த்தான். பிறகு யாராகிலும் தன்னைக் காண்பார்களாயின், அவர்கள் தனக்குத் தீங்கு செய்யவும் கூடும் என்று நினைத்தான். வழியில் கண்டவர்களில் ஒருவன் கொடுத்த அற்புதக் குல்லாவை தலையில் அணிந்து கொண்டான். இதை யணிந்துகொள்பவன் யாவர் கண்ணுக்கும் புலப்படமாட்டான் என்று முன்னமே சொல்லியிருக்கின்றோமல்லவா? அவ்வாறே இக் குல்லாவை மன்னவன் மகன் அணிந்து கொண்ட அளவில் இவன் யாவர் கண்ணுக்கும் புலப்படவில்லை. இவனுக்கு மலையின்மீ துள்ளவைகள் எல்லாம் நன்றாய்ப் புலப்பட்டன. அம் மலையின்மீது கட்டப்பட் டிருக்கும் பட்டணமானது மிகவும் அழகாகவும், அற்புதமாகவும், ஒழுங்காகவும் இருந்தது. அதில் வசிப்பவர்கள் எல்லாம் மனிதர்களைப் போலக் காணப்படினும் மனிதர்கள்தான் என்று நிச்சயிப்பதற்கு இடமில்லாமலிருந்தது. அவர்கள் வெகு அழகாகவும் பார்ப்பதற்கு அலங்கார முள்ளவர்களாகவும் காணப்பட்டார்கள். இவர்களை எல்லாம் பார்த்துக்கொண்டே வந்து அரசன் வசிக்கும் அரண்மனைக் கருகே வந்தான். இவன் அணிந்திருக்கும் குல்லாவின் மகிமையால் யாதொரு கவலையு மில்லாமல் கோட்டை வாயிலைக் கடந்து ஸ்திரீகள் வசிக்கும் அந்தப்புரத்திற்குள் சென்றான். அங்கே இவன் மனைவி நோயாய்ப் படுத்திருப்பதைப் பார்த்தான். அவள் இருக்கும் நிலைமையைக் கண்டதும் இவனுக்கு அடக்க ஒண்ணாத துக்கம் உண்டாயிற்று எனினும் அதை ஒருவாறு அடக்கிக்கொண்டு அரண்மனையை விட்டு வெளியே வந்தான்.

24. தான் அணிந்திருந்த குல்லாவைக் கழற்றிவிட்டுச் சந்நியாசி வேடமணிந்து, அற்புத யாழை வாசித்துக்கொண்டு வீதிதோறும் உலாவத் தொடங்கினான். யாழோசையின் இனிமையானது எங்கும் பரவியது. இவ்வினிய ஓசையைக் கேட்ட நகரமாந்தர்கள் எல்லோரும் 'பள்ளங் கண்டு வரு புனல்போல யாழ் வாசிக்கும்அரசிளங்குமரனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். நாள்தோறும்

அரசிளங் குமரன் வீதி வீதியாய்ச் சுற்றி வாசித்துக்கொண்டே வந்தான். அந் நகர மாந்தர்கள் யாவரும் திரள் திரளாய் வந்து யாழ் வாசிப்பதைக் கேட்டு ஆனந்த முறுவாராயினர். இந்த அற்புத யாழ் வாசிப்பவன் வந்திருக்கும் சேதி இரண்டு மூன்று தினங்கட்குள் அந் நகரத்தை யாளும் மன்னவன் காதிற்கு எட்டியது. மன்னவன் இதன் உண்மையைக் கண்டறியும் வண்ணம் யாழ் வாசிப்போ னிருக்கும் இடத்தண்டை வந்தான். அவன் வாசிக்கும் யாழின் திறத்தைக் கேட்ட அளவில் இவன் மனம் கரைந்துபோயிற்று. அவன் கொண்டிருக்கும் வேடத்தை உற்று நோக்கினன். அது யாவரும் வணங்கும் சந்நியாச கோலமாக இருப்பதைத் தெளிந்து அவன் காலில் அடியற்ற பனைபோல் வீழ்ந்து, "பெருந்தகையே! என் விண்ணப்பத்திற்குச் சிறிது செவி சாய்க்க வேண்டும். என்னுடைய பெண் மனிதர்களாலே எரிக்கப்பட்டு மிகவும் வருத்தத்துடன் இறந்துபடும் தறுவாயி லிருக்கிறாள். அவளைத் தங்கள் மகிமையினால் சொஸ்தப்படுத்தும்படி தங்களை மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவள் என் இன்னுயிரினும் சாலச் சிறந்தவள். அவள் நோயைத் தாங்கள் குணப்படுத்தி விடின் தங்கட்கு யாது வேண்டுமோ அது கொடுக்கத் தடை இல்லை" என்று பிரார்த்தித்தான். இவைகளைக் கேட்ட மாறுவேடம் பூண்ட சந்நியாசி, "அரசே நாங்கள் எல்லாம் கடவுட்குக் கீழ்ப்படிந்தவர்களே யொழிய ஏனையவர்கட்குக் கட்டுப் பட்டவர்கள் அல்ல மனிதர்களும் நம்போன்ற பூதங்களும் வசிக்கும் இருப்பிடங்கட்கு ஒருக்காலும் செல்லோம். வேண்டுமாயின் உன்னுடைய குமாரத்தியை நாம் தங்கியிருக்கும் இடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு வா. அவள் நோயைத் தீர்க்கும்படி கடவுளை வேண்டுகின்றேன்" என்றான். மன்னவன், "தவச் சிரேட்டரே! என் பெண் மிகவும் துர்ப்பலமான நிலைமையி லிருக்கிறாள். அவளைத் தங்க ளிருப்பிடத்திற்கு அழைத்து வந்தால் வரும் வழியிலேயே அவள் இறந்துபடவுங் கூடும்! ஆகலின் ஏழையின் மீது கிருபை கூர்ந்து என் சிறு குடிலுக்கு எழுந்தருள வேண்டுகிறேன்" என்று விண்ணப்பித்து பலதரம் அவன் திருவடிகளில் வீழ்ந்தான். அரசனுடைய விண்ணப்பத்தைக் கேட்ட போலிச் சந்நியாசியும் நெடுநேரம் தாழ்த்து கடைசியாக அரண்மனைக்கு வருவதற்கு சம்மதித்தான. உடனே அரசன் பல்லக்கு வரவழைத்து அதில் சந்நியாசியை எழுந்தருளப்பண்ணி அரண்-

மனைக்கு அழைத்துச் சென்றான். அரண்மனையை அடைந்ததும் நோயாளி இருக்கும் இடத்திற்கு அப் போலிச் சந்நியாசியை அழைத்துச் சென்றார்கள். சந்நியாசி போனபோது அந் நோயாளி அயர்ந்து நித்திரை செய்துகொண்டிருந்தாள். சந்நியாசி சிறிது நேரம் கடவுளைத் தியானம் செய்வதுபோல் பாசாங்கு செய்து தன் வசத்தில் உள்ள அற்புதத் தைலத்தை எடுத்து அரசன் பெண்ணின் தோழியினிடம் கொடுத்து அவளை வருத்தும் புண்ணின் மேல் தடவும்படி சொன்னான். தோழிப் பெண் சந்நியாசி கட்டளைப்படி இரணத்தின்பேரில் தைலத்தைத் தடவினாள். சிறிது நேரத்திற் கெல்லாம் இராஜகுமாரி சௌக்கியமாய் எழுந்திருந்தாள். சந்நியாசி செயற்கருஞ் செய்கை செய்ததாக அந் நகரம் எங்கும் அவன் புகழ் பரவிற்று.

25. நோய் குணமாகி எழுந்த பெண்ணரசி தனக் கெதிரே நிற்கும் சந்நியாசி தன்னுடைய நாதன் என்று உணர்ந்து அவனுடன் வார்த்தையாட யத்தனித்தாள். இதை அறிந்த போலிச் சந்நியாசி அவள் தன்னை உணர்ந்துகொள்வது அபாயத்திற்கு இடம் என்று குறிப்பித்தான். தன் பெண் சௌக்கியம் அடைந்ததை அறிந்த அரசனுக்கு அளவில்லாத மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. சந்நியாசியைக் நோக்கி, “புண்ணிய சீலரே தங்கட்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேட்க வேண்டுகிறேன்” என்று அரசன் அதிவிநயத்துடன் விண்ணப்பித்தான். அரசன் எப்போது இவ்வாறு சொல்லப்போகிறான் என்பதை எதிர்பார்த்திருந்த போலிச் சந்நியாசி “அரசர் ஏறே! உன்னுடைய குமாரத்தியை எனக்கு மனைவியாக அளிக்க வேண்டுகிறேன். இதுதான் என்னுடைய பிரார்த்தனை” என்றான். சந்நியாசி தான் கொண்ட ஆஸ்ரமத்திற்கு மாறாக அடாத வார்த்தையைப் புகன்றதைக் கேட்ட மன்னவனுக்குப் பெருங் கோபம் உண்டாயிற்று. உடனே தன் ஆட்களை விளித்து “இந்த அயோக்கியனைப் பிடித்து உடனே சிறையிலிடுங்கள். இவன் மகா துர்க்குணமுடையவன். அவன் செய்த நன்றிக்காக அவனுக்குப் பிரதி உபகாரஞ் செய்ய எண்ணிய என் எண்ணமெல்லாம் இவன் துர்நடக்கை மாற்றிவிட்டது” என்று சொன்னான். ஏவலாளர்கள் அரசன் கட்டளைப்படி சந்நியாசியைப் பிடிக்க வந்தபோது, சந்நியாசி தன்னுடைய அற்புதக் குல்லாவை அணிந்துகொண்டான். உடனே அவன் யாவர் கண்ணுக்கும் புலப்படவில்லை.

அவன் தன்னுடைய அற்புதத் தடியை எடுத்து அரசனையும் அவன் ஏவலாளர்களையும் நையப் புடைத்து வரும்படி கட்டளையிட்டான். அந்தத் தடியானது எஜமானன் கட்டளைப்படி அங்கே இருந்த அனைவர்களையும் நையப் புடைத்தது. மனித அரவமே இல்லாமல் தண்டாயுதம் மாத்திரம் புடைப்பதைக் கண்டோர் யாவரும் மிகவும் வருந்தி, செய்வது இன்னது என்று விளங்காமல் அழத்தொடங்கினார்கள். அரசன் "பெருந்தகையே ஏழைகட்கு இரங்க வேண்டுகிறேன். எங்கள் அறியாமையினால் செய்த குற்றத்தை மன்னிக்குமாறு பிரார்த்திக்கின்றேன். தாங்க்ள் எங்கிருந்து எங்களைத் தண்டிக்கின்றீர்கள் என்பதே எங்கட்குத் தெரியவில்லையே. அந்தத் தண்டனையை நாங்கள் எவ்வாறு அகற்றிக்கொள்ளப் போகிறோம். தாங்கள் தயவுகூர்ந்து எங்கள் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டு எங்கள் துயரத்தை அகற்றின் தங்கட்கு என்ன வேண்டுமோ அதை கொடுக்கச் சித்தமாயிருக்கின்றேன்" என்று மன்றாடினான். போலிச் சந்நியாசியாகிய மன்னவன் மகன் அவர்கள் வேண்டுகோட் கிரங்கி அவர்கள் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டு "அரசனே! இந்த இருப்புத் தடியை உபயோகித்ததற்காக மிகவும் வருந்துகிறேன். எனினும், என் ஆற்றலை விளக்க அவ்வாறு செய்வது அத்யாவசிய மாயிற்று. உன்னுடைய குமாரத்தியும் அவளுக்குப் பணிவிடை செய்ய மூன்று தோழிமார்களையும், உன் பொக்கிஷத்தில் உள்ள விலையேறப்பெற்ற வைரங்களையும் நகைகளையும் செய்ந்நன்றி கொன்றதற்கு அபராதமாகக் கொடுக்கவேண்டியது. இதுவேயன்றி ஆகாயமார்க்கமாய் விரைந்து செல்லும் தேர் ஒன்றும் உடனே வேண்டும்" என்று சொன்னார். அரசன் உடனே தன்னுடைய குமாரத்தியையும் மூன்று தோழிப் பெண்களையும், பொக்கிஷத்திலுள்ள திரவியங்களையும், அற்புதத் தேரையும் கொண்டுவந்து சமர்ப்பித்தான். மன்னவன் மகன் அந்த அற்புதத் தேரின் மீது நான்கு பெண்மணிகளுடன் ஏறிக்கொண்டு தன் தந்தையி னிருப்பிடத்திற்குப் போகப் புறப்பட்டான். போகும் வழியில் தான் கண்ட சந்நியாசியையும் மூன்று நண்பர்களையும் சந்தித்து நடந்த விர்த்தாந்தங்களை எல்லாம் சொல்லி அவர்கள் யாவரையும் தன்னுடைய நகரத்திற்கு வரும்படி வேண்டினான். சந்நியாசி தவிர ஏனைய மூன்று நண்பர்களும் அவன் வேண்டுகோட்கு இரங்கி அவனுடன் நகரத்திற்கு வந்தார்கள். மன்னவன்

மகன் தந்நகரையடைந்து தன் மூன்று நண்பர்கட்கு மூன்று தோழிப் பெண்களை மணம் புரிவித்து தான் மாயப் பெண்ணரசியை மணந்துகொண்டு சுகமாய் வாழ்ந்துகொண் டிருந்தான்.

26. மன்னவன் குமாரனின் சகோதரர்களான ஆறுவர்களின் கதி யாதாயிற் றென்பதை விசாரிப்போம்: கடைசி குமாரனுக்கு அவன் சகோதரர்கள் செய்த இடையூறுகள் எல்லாம் அவர்கள் தந்தையின் காதுக்கு எட்டியது. அரசன் அவ்வறுவர்களையும் சிறைச்சாலையில் அடைக்கும்படி கட்டளை யிட்டான். இதைக் கேள்வியுற்ற இளையவன் தந்தையினிடம் சென்று அவர்களை மன்னிக்குமாறு வேண்டி அவர்கட்கு வேண்டிய சௌகரியங்கள் எல்லாம் செய்து அவர்களையும் சுகமாய் வாழும்படி செய்தான்.

ஓர் தமிழ்ப் புலவர்.

CHILDREN OF DISTANT LANDS
தூரதேசத்துக் குழந்தைகள்

ஜப்பான் சிறுவர் - சீனச் சிறுவர்

சில வருஷங்களுக்கு முன் ஜப்பான் சிறுவர்களைப்பற்றிச் சில விஷயங்கள் நமது நல்லாசிரியனில் வெளிவந்த விஷயம் பலர் நன்கு உணர்வார்கள். அவற்றை விரைவில் முடிக்குமாறு நண்பர் பலர் விரும்பினர். அதனால் ஜப்பான் சிறுவர்களைப் பற்றியும் சீனச் சிறுவர்களைப் பற்றியும் பல அரிய விஷயங்கள் விளங்குமாறு இனிய புஸ்தகம் ஒன்றை எழுதி வெளியிட் டிருக்கின்றோம். இதை வாசிப்பதனால் சிறுவர்களுக்குப் பூகோள விஷயமும் சரித்திர விஷயமும் நல்லொழுக்க விஷயமும் நன்கு புலனாகும். இது தாயார் குமாரனுக்குக் கதை சொல்லும் விதமாக மிக எளிய நடையில் அநேக சித்திரப்படங்களுடன் பெரிய எழுத்தில் அச்சிட்டு வெளிவந் திருக்கிறது. சிறுவர்களுக்கு இன்பமூட்டும் இனிய கதைப் புஸ்தகம் போல்வது. இதனை ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் தவறாமல் உபயோகிப்பார்கள் என்று நம்புகின்றோம். விலை, அணு 6.

ஸி. குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ்,
புஸ்தக வியாபாரிகள்,
35, சின்னத்தம்பித் தெரு, சென்னை, கி.